विशंकितः शंकावान् ॥ हिनिश्चयेन नौ आवयोर्द्वयोरपि त्वन्नाशेन मूलघातोनस्यात् माभूदितिएतदर्थं मयाकृतः ॥ शराऽनुत्सर्गइतिशेषः ॥३३ ॥ मूलघातमेव दर्शयति॥ त्वयीति ॥ मयाविपन्ने मद्व्यापारतोनाशिते ॥ अज्ञानमनिश्चयप्रवृत्तिः ॥ लाघवाच्चापल्यात् ॥३४॥ बाधकांतरमाह ॥ दत्तमभयमस्मै सदत्ताभयस्तस्य वधोमहत्पातकमि तिनामप्रसिद्धं ॥ स्वमूलघातमप्याह ॥ अहमिति ॥ ३५ ॥ मामाशंकीरित्याबाधायां द्वित्वं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ गजपुष्पी नागपुष्पीलता शुभं सम्यक् लक्षयतीति

जीवितांतकरंघोरंसादृश्यात्तुविशंकितः॥ मूलघातोननौस्याद्द्विद्वयोरितिकृतोमया॥३३॥ त्वयिवीरविपन्नेहिअज्ञानाल्लाघवान्मया॥
मौढ्यंचममबाल्यंचख्यापितंस्यात्कपीश्वर॥३४॥ दत्ताभयवधोनामपातकंमहदद्भुतं॥अहंचलक्ष्मणश्चैवसीताचवरवर्णिनी॥३५॥
त्वदधीनावयंसर्वेवनेस्मिन्शरणंभवान्॥ तस्माद्युध्यस्वभूयस्त्वंमामाशंकीश्चवानर॥ ३६॥ एतन्मुहूर्तेतुमयापश्यवालिनमाहवे॥
निरस्तमिषुणैकेनचेष्टमानंमहीतले॥ ३७॥ अभिज्ञानंकुरुष्वत्वमात्मनोवानरेश्वर॥ येनत्वामभिजानीयांद्वंद्वयुद्धमुपागतं॥ ३८॥
गजपुष्पीमिमांफुल्लामुत्पाट्यशुभलक्षणां॥ कुरुलक्ष्मणकंठेस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः॥३९॥ ततोगिरितटेजातामुत्पाट्यकुसुमायुतां॥
लक्ष्मणोगजपुष्पींतांतस्यकंठेव्यसर्जयत्॥ ४० ॥ सतयाशुशुभेश्रीमान्लतयाकंठसक्तया॥ मालयेवबलाकानांससंध्यइवतोयदः॥
॥ ४१ ॥ विभ्राजमानोवपुषारामवाक्यसमाहितः॥ जगामसहरामेणकिष्किंधांपुनरापसः ॥ ४२॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० कि० द्वाद
शःसर्गः॥ १२॥ ॥७॥ ऋष्यमूकात्सधर्मात्माकिष्किंधांलक्ष्मणाग्रजः॥ जगामसहसुग्रीवोवालिविक्रमपालितां॥ १ ॥

शुभलक्षणा तां ॥३९॥ व्यसर्जयन्निसृष्टवान्समर्पितवानित्यर्थः ॥४०॥लतया शुक्लपुष्पनागपुष्पीलतया संध्यारागसहिततोयदइव स्वयं बलाकानां मालयेव तया लतया शुशुभे ॥ ४१ ॥ रामवाक्ये तत्करणे समाहितउद्युक्तः ॥ ४२ ॥ स्वभमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥७॥ ऋष्यमूकादिति ॥ १ ॥